

ABSTRAKT

Diplomová práce se věnuje tématu každodennosti horolezkyň v předlistopadovém Československu (konkrétně v letech 1969 až 1989). Prostřednictvím analýzy a interpretace orálněhistorických interview s horolezkyněmi, které se zúčastnily národních expedic do zahraničních velehor, bude autorka reflektovat následující témata: jak bylo možné, případně (ne)snadné stát se vybranou členkou horolezecké expedice; jak se toto „zaměstnání“ slučovalo s běžným životem pracující ženy, případně s jejími povinnostmi v rodině. Studie se zaměří také na otázky cestování, na téma horolezectví jako prestižního mezinárodního soupeření a prezentace této prestiže stranickými orgány; stranou nezůstane ani reflexe společenských či materiálních odlišností československými horolezkyněmi s mezinárodními týmy a zásahy komunistické strany do složení expedic. Práce přibližuje všednost nevšedních osudů československých vrcholových sportovkyň-horolezkyň a nabízí jeden z možných pohledů na poměrně neprobádané odvětví československého sportu.